

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/38/2021
Identifikačné číslo spisu: 2117010487
Dátum vydania rozhodnutia: 27.10.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2117010487.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. a JUDr. Petra Kaňu, na neverejnom zasadnutí konanom 27. októbra 2021 v Bratislave, v trestnej veci obvineného H. G. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného H. G. podaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/27/2019 z 28. novembra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného H. G. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozhodol rozsudkom, sp. zn. 1T/13/2017 z 22. novembra 2018 tak, že obvineného H. G. (ďalej len „obvinený“) uznal za vinného v bode 1/ pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a v bode 2/ pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa obvinený dopustil na tom skutkovom základe, že

1/

- od presne nezisteného obdobia, minimálne však od začiatku roku 2014 až do 11. augusta 2016 v obci L. v rodinnom dome č. XX, ako aj na iných miestach, kde žil v spoločnej domácnosti so svojou družkou V. E., túto pravidelne, najmä pod vplyvom alkoholu, fyzicky a verbálne napádal, urážal a ponižoval tým spôsobom, že ju opakovane po predchádzajúcich hádkach fackal, ťahal za vlasy, kopal ju, vulgárne jej nadával do píc a kuriev, že je špatná a nič nevie, tiež jej viackrát povedal, že ju neznáša, pretože mu ničí život, slovne sa jej vyhrážal, že ju zabije, bližšie neurčeného dňa v mesiaci máj roku 2016 ju popálil ohorkom z cigarety na ruku a krk, taktiež v bližšie neurčenom čase dňa 01. júna 2016 po predchádzajúcej slovnej hádke počas toho, ako šoférovala auto zn. R., EČ: V., medzi obcami V. a G., ju niekoľkokrát v pozícií spolujazdca udieral päťami do tváre, následkom čoho jej spôsobil zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrovanie ako hematóm pod pravým okom, hematóm v jarmovej oblasti tváre vpravo a početné hematómy na oboch ramenách a predlaktiach bez doby práceneschopnosti, ďalej v

čase od 17:00 hod. do 18:00 hod. dňa 11. augusta 2016 v obci L. v priestoroch obývacej izby rodinného domu č. XXX po predchádzajúcej slovnej hádke ju opakovane udieral päšťami do tváre, následkom čoho jej spôsobil zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrovanie ako povrchové poranenia vlasovej časti hlavy, pomliaždenia a hematómy, poranenie krku, opuch a pomliaždenie pravého lakťa, mnohopočetné hematómy, odreniny predlaktí, pomliaždenie oboch rúk a prstov s dobou liečenia do 7 dní, pričom uvedeným konaním spôsobil svojej družke V. E. nielen rôzne ľahké zranenia, ale aj psychické utrpenie ako napätosť a úzkosť, pocity pokory, poníženia, dlhodobý a nadmerný stres, neurotizáciu, ktoré pre jeho značnú hrubosť, bezohľadnosť a ponižovanie pociťovala ako ťažké príkorie;

2/

- dňa 29. júla 2016 v čase približne od 13:00 hod. do 14:00 hod. v obci L. pre rodinným domom č. XXX, potom ako psy plemena Pit Bull, patriace obvinenému, dotrhali dobermana patriaceho poškodenému A. L. Y., vyšiel obvinený z dverí svojho rodinného domu L. XXX a poštvaj svojho psa plemena Pit Bull proti poškodenému so slovami „trhaj“ a „zbi ho“, v dôsledku čoho pes obvineného zaútočil na poškodeného a zahryzol sa mu do zadnej časti stehna, po čom sa poškodený snažil tohto psa od seba odtrhnúť, no pes v priebehu ich zápasenie viackrát pohryzol poškodeného, potom ako sa útočiaceho psa podarilo od poškodeného odtrhnúť, obvinený vybehol do pol pásu vyzlečený z dverí svojho rodinného domu L. XXX, kde osočoval a nadával okolostojacim osobám a vykrikoval slová „na život a na smrť“, následne vošiel do dvora rodinného domu č. XXX, kde si čupol k zranenému poškodenému, ktorý ležal na zemi po útoku psa a tu sa mu vyhrážal slovami „zabijem ťa“, pričom v ruke držal nôž v puzdre o veľkosti čepele cca 15 cm, čím uvedeným konaním vzbudil u poškodeného A. L. Y. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie v dôsledku útoku psa poškodený A. L. Y. utrpel päť otvorených hryzených rán v oblasti bedra a ľavého stehna o veľkosti do 6 cm, hlboké až do podkožia, a poranenia kožného nervu stehna vľavo, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu, lekárske ošetrovanie a liečenie v celkovej dĺžke minimálna 5 (päť) týždňov.

Za to súd prvého stupňa obvinenému uložil podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona a s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov; podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil súd prvého stupňa obvinenému povinnosť nahradiť:

- poškodenému A. L. Y., nar. X. S. XXXX v R., trvale bytom L. XXX, škodu vo výške 2 825,60 EUR,
- poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., so sídlom Bratislava - mestská časť Petržalka, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 154,33 EUR,
- poškodenej Sociálnej poisťovni, ústredie, so sídlom Bratislava, ul. 29. augusta č. 8 a 10, škodu vo výške 279,30 EUR,

a to do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozhodujúci na podklade odvolania podaného obvineným rozhodol uznesením, sp. zn. 5To/27/2019 z 28. novembra 2019 tak, že podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného zamietol.

Proti vyššie označenému uzneseniu odvolacieho súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca, advokáta v Trnave dovolanie, s poukazom na naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. g) Trestného poriadku, doručené súdu prvého stupňa 11. januára 2021.

V podanom dovolaní obvinený namietal, že súd oprel svoje zistenia ohľadom skutku v bode 1/ o dôkaz, ktorý bol vykonaný nezákonným spôsobom. Výpoveď svedkyne V. E. z 18. augusta 2016 považuje obvinený za nezákonne vykonaný dôkaz, ktorý nemožno v trestnom konaní s poukazom na ustanovenia § 124 ods. 3 Trestného poriadku a § 138 Trestného poriadku použiť, nakoľko z predmetných ustanovení vyplýva povinnosť zápisnicu o výsluchu svedkovi prečítať, alebo ju na prečítanie predložiť v prítomnosti nezúčastnenej osoby (podľa konštantnej súdnej praxe - rozhodnutie Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky, sp. zn. 4Tost/28/2012, musí ísť o osobu, ktorá nemá pomer k prejednávanej veci). Svoje tvrdenia oprel obvinený o rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1TdoV/7/2011, sp. zn. 4Tost/28/2012 a R 78/2002 a R 14/2012. Obhajoba nesúhlasí so stanoviskom súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu, že pri výsluchu bol prítomný obhajca a priebeh výsluchu nenamietala poškodená, ako vypočúvaná osoba, ani obhajca a tak boli práva obvineného chránené dostatočným spôsobom. Podstata prítomnosti obhajcu pri výsluchu nespočíva v dozeraní nad zákonnosťou jeho priebehu, ani v opravovaní chýb, ktoré sa v rámci výsluchu vyskytnú. Je vecou obhajoby, aký postup zvolí a v akom čase uplatní svoje námietky, teda kedy poukáže na prípadnú chybu vyšetrovateľa. Výsluch poškodenej bol teda podľa názoru obvineného vykonaný neprípustným spôsobom a nie je možné v tejto súvislosti vypočuť nezúčastnenú osobu, pretože pri výsluchu nebola prítomná. Uvedené je dôležité i z toho dôvodu, že poškodená nebola vypočutá vôbec a jej výpoveď bola len skopírovaná z jej predchádzajúcej výpovede. Prečítaná výpoveď poškodenej z 18. augusta 2016 na hlavnom pojednávaní 22. novembra 2018 je doslovným zopakovaním výpovede poškodenej z 12. augusta 2018 (výpoveď pred vznesením obvinenia obvinenému) a tvrdenie odvolacieho súdu, že nie je vylúčené aby poškodená vypovedala dvakrát totožné skutočnosti považuje obvinený za nekritickú domnienku súdu, ktorá nemá základ vo vykonanom dokazovaní. Obvinený ďalej poukázal na to, že poškodená na hlavnom pojednávaní 22. novembra 2018 uviedla, že pri výsluchu bola pod vplyvom návykových látok, čím svoju výpoveď spochybnila. Zopakovať taký veľký rozsah výpovede nie je možné a to aj vzhľadom na znalecký posudok J. B. L. ohľadom vierohodnosti poškodenej (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Tdo/15/2012 z 19. júna 2012). Obhajoba v závere uviedla, že založiť rozhodnutie o vine a treste na rozhodujúcom dôkaze, ktorý bol vykonaný nezákonným spôsobom, je porušením práva na obhajobu zásadným spôsobom.

Obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“ alebo „dovolací súd“) rozsudkom vyslovil podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera, aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil uznesenie odvolacieho súdu, sp. zn. 5To/27/2019 z 28. novembra 2019 a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal odvolaciemu súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátorka“) sa k dovolaniu obvineného vyjadrila písomným podaním z 22. apríla 2021 v ktorom uviedla, že k naplneniu dovolacích dôvodov namietaných obvineným nedošlo. Obvinený mal v prípravnom konaní zvoleného obhajcu JUDr. Imricha Hrebíčka, ktorý sa zúčastňoval jednotlivých úkonov v prípravnom konaní - vrátane namietaného výsluchu poškodenej V. E. z 18. augusta 2016. Poškodená vypovedala opakovane v krátkom čase o tých istých skutočnostiach, zápisnica z výsluchu bola nahlas diktovaná a poškodená a obhajca obvineného svojimi podpismi potvrdili, že obsah zápisnice je v súlade s výpoveďou. Práva obvineného na obhajobu sú lepšie zabezpečené prítomnosťou obhajcu pri výsluchu a spísaním a podpísaním zápisnice, ako prítomnosťou nezúčastnenej osoby.

Prokurátorka navrhla Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol, pretože neboli splnené dôvody dovolania v zmysle ustanovenia § 371 Trestného poriadku.

Dovolaciemu súdu bolo dovolanie obvineného spolu s trestným spisom predložené na rozhodnutie 19. mája 2021.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, z hľadiska procesných podmienok pre podanie dovolania konštatuje, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku), pričom bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku).

Po vykonaní takto vymedzeného formálneho prieskumu prípustnosti podaného dovolania však Najvyšší

súd SR dospel k záveru, že dovolanie obvineného nie je dôvodné.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku:

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Zásada práva na obhajobu vyjadruje požiadavku, aby v trestnom procese bola zaručená ochrana práv a záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie. Je teda nevyhnutým prostriedkom úspešného výkonu súdnictva smerom k ochrane základných práv a slobôd. Jej legislatívne vyjadrenie a reálne zabezpečenie svedčí v podstate nielen o stupni demokracie v trestnom procese daného štátu, ale vo svojej podstate jej realizácia v čo najširšom miere je nielen v záujme osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ale v záujme celej spoločnosti, pretože toto právo neplynie len z ochrany práv jednotlivca, ale aj zo záujmu štátu na zistení pravdy. Právo na obhajobu sa zaručuje ako základné právo fyzickej osoby, ktoré podlieha všetkým pravidlám, ktoré sa uznávajú pri ochrane základných práv a slobôd, a možno ho vnímať aj ako prostriedok nastoľujúci spravodlivú rovnovahu medzi záujmami, ktoré sú predmetom ústavnej ochrany.

Zásada práva na obhajobu obsahuje tri relatívne samostatné práva obvineného:

- právo obhajovať sa osobne, alebo
- právo obhajovať sa za pomoci obhajcu podľa vlastného výberu, alebo
- právo na bezplatnú pomoc obhajcu, ak obvinený nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu a vyžadujú to záujmy spravodlivosti.

Konštantná judikatúra právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu, a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo o sebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby. Takáto situácia v predmetnej veci nenastala, nakoľko obvinený bol ako v prípravnom konaní, tak aj v súdnom konaní, zastúpený obhajcom (JUDr. Imrich Hrebíček, advokát v Trnave a JUDr. Juraj Gavalec, advokát v Trnave).

Obvinený v dovolaní konkrétne namietal, že rozhodnutie o jeho vine a treste je v skutku v bode 1/ založené na skopírovanej výpovedi poškodenej V. E., pretože jej výpoveď z 18. augusta 2016, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní 22. novembra 2018, je doslovným zopakovaním jej výpovede z 12. augusta 2018 (obvinený mal pravdepodobne na mysli výpoveď z 12. augusta 2016), ktorá bol uskutočnená pred vznesením obvinenia. V tejto súvislosti poukázal aj na znalecký posudok znalkyne J.. B. L. ohľadom vierohodnosti výpovede poškodenej a na to, že poškodená na hlavnom pojednávaní 22. novembra 2018 uviedla, že pri svojej výpovedi bola pod vplyvom návykových látok. Obvinený má za to, že poškodená V. E. nevypovedala a obsah jej výpovede bol skopírovaný z jej skoršej výpovede, čo je neprípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že predmetné námietky obvinený vznášal už v konaní pred súdom prvého stupňa a následne aj v rámci odvolacieho konania. Súd prvého stupňa sa vo svojom rozsudku, sp. zn. 1T/13/2017 z 22. novembra 2018, s uvedenými námietkami obvineného vysporiadal a to na stranách 13 - 15 predmetného rozsudku, s ktorými závermi sa stotožnil i odvolací súd vo svojom uznesení, sp. zn. 5To/28/2019 z 28. novembra 2019 na stranách 8 - 9. So závermi súdu prvého stupňa a

odvolacieho súdu sa stotožňuje aj dovolací súd, nakoľko nie je možné automaticky tvrdiť, že je výlučné, aby výpovede poškodenej V. E. z 12. augusta 2016 a z 18. augusta 2016 boli v prevažnej miere totožné, nakoľko poškodená vypovedala v krátkom čase opakovane, skutočnosti, ktoré uviedla boli v súlade s ďalšími dôkazmi získanými a vykonanými v rámci trestného konania (trestné oznámenia podané poškodenou, lekárske správy poškodenej, zápisnica o prehliadke tela poškodenej s fotodokumentáciou, fotografie poskytnuté poškodenou). Dovolací súd dáva za pravdu súdu prvého stupňa a odvolaciu súdu aj ohľadom záverov psychologického posúdenia poškodenej poskytnutý znalkyňou J.. B. L., že je úlohou súdu posúdiť vierohodnosť toho ktorého svedka a znalkyňa v znaleckom posudku uviedla, že nezistila žiadne vedomé motivačné činitele, ktoré by poškodenú viedli k nehovoreniu pravdy. Z uvedeného dôvodu považuje Najvyšší súd SR námietky obvineného k snahe spochybníť skutočnosti uvádzané poškodenou za nedôvodné.

Dovolací súd k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uzatvára, že z postupu orgánov činných v trestnom konaní, ale i súdov nižších stupňov počas celého doterajšieho trestného konania nevyplýva, že by tieto neprejavili rešpekt k právam obvineného, najmä v súhrne k právu na spravodlivý proces a konanie uskutočňovali účelovo v jeho neprospech, pričom nezistil ani len v hypotetickej rovine náznak takého postupu súdov, ktorý by mal za následok ukrátenie práva obvineného na obhajobu zásadným spôsobom dospieť k záveru, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku označený obvineným nebol naplnený.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku:

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom, musí byť z obsahu spisu zrejmé a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku. Z uvedeného potom logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku len vtedy ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukážu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (solely or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom (Mariana Marinescu p. Rumunsku, rozsudok č. 36110/03 z 2. februára 2010, Emen p. Turecku, rozsudok č. 25585/02 z 26. januára 2010, Van Mechelen a ďalší p. Holansku, Visser p. Holandsku, rozsudok č. 26668/95 zo 14. februára 2002, Al - Khawaja a Tahery p. Spojenému kráľovstvu, rozsudok č. 26766/2005 a č. 22228/06 z 15. decembra 2011 a ďalšie).

V rámci dovolaní iniciovaného prieskumom odôvodneného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku môže Najvyšší súd SR preskúmať len to (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku), či jediný usvedčujúci dôkaz alebo viaceré rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Ak dospeje k záveru o zákonnosti vykonaného dokazovania dovolací súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že obvinený oprel dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku o výsluch poškodenej V. E. z 18. augusta 2016, ktorý je podľa jeho názoru rozhodujúcim dôkazom, ktorý nebol vykonaný zákonným spôsobom s poukazom na ustanovenia § 124

ods. 3 Trestného poriadku a § 138 Trestného poriadku (povinnosť zápisnicu o výsluchu svedkovi prečítať alebo prečítanie predložiť v prítomnosti nezúčastnenej osoby).

Najvyšší súd Slovenskej republiky k uvedenej námietke obvineného uvádza, že z ustanovenia § 124 ods. 3 Trestného poriadku vyplýva: „Zápisnicu o výsluchu, ktorý sa vykonal bez prirátia zapisovateľky, treba obvinenému (v tomto prípade svedkovi, ktorým je poškodená V. E. v súlade s ustanovením § 138 Trestného poriadku) pred podpisom prečítať alebo na prečítanie predložiť v prítomnosti nezúčastnenej osoby“. Dovolací súd po nahliadnutí do vyšetrovacieho spisu (č. l. 73 - 76 Zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného) zistil, že zápisnica bola v závere výsluchu prečítaná poškodenej V. E., ktorá potvrdila, že jej obsah je v súlade s jej výpoveďou a opravu ani doplnenie zápisnice nežiadala a podpísala ju. Nad rámec Najvyšší súd SR totožne so súdom prvého stupňa a odvolacím súdom uvádza, že pri predmetnom výsluchu bol prítomný aj obhajca obvineného JUDr. Imrich Hrebíček, prostredníctvom ktorého boli práva obvineného dostatočným spôsobom zabezpečené.

Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že výsluch poškodenej V. E. z 18. augusta 2016 bol vykonaný v súlade so zákonom a neexistovala žiadna skutočnosť, ktorá by bránila prečítaniu jej výpovede na súde prvého stupňa na hlavnom pojednávaní 22. novembra 2018.

K naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku tak nedošlo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom k tomu, že nezistil naplnenie žiadneho z obvineným uplatňovaných dovolacích dôvodov rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie prijal senát dovolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.